

Tajna vrata

ODUMIRANJE PEJZAŽA

treba ga izbeći
svakako
dok kao olinjalo pseto
za umornom damom-vekom
odlazi u neki kut
da sa sebe strese
poslednju buvu-vernost
treba ga izbeći
u mislima
kao na javnom mestu
treba ga izbeći
kao patetiku
i umesto mesečinom ili kišom
gradski trg posuti mastilom
moga bi reći: majstor

TUŽALJKA

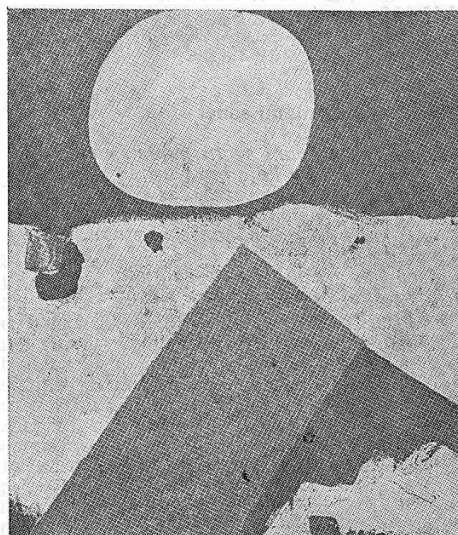
reč kojom obmanjuješ
svodove
ispod i iznad
nije reč kojom ćeš me
za sebe vezati
u slučaju
smene
nepogode
u nekom slučaju
to bi moglo biti
sasvim izvesno
koliko i nemoguće
pokaže li se za shodno
da se to potvrdi
javno i neopozivo
izaćući pred nju
klečeći
drugi put
na tanjir ću je staviti
iseckati na komade
sopstvenim rukama
i jesti
uz muku i povraćanje

TAJNA VRATA

da se približavam sebi
najbolji znak je
kada za sobom zatvorim
sva vrata
staklena i ona od olova
tada mogu mirno sedeti
i jedna tajna vrata
bez moje i bez ičije pomoći
znači sama od sebe
otvoriće se
niko to neće
ni čuti ni videti
iako su to
sasvim izvesna vrata
kao vrata muzeja
ekspozatni se ni rukom
ni okom ne mogu taći
iza tih vrata
samo mogu
da se približavam sebi
ako hoću

Zmago Jeraj »***«

Miodrag Protić: »Fantastični predeo«

Bekir Misirlić »Plavi kamen«

Nikad ono važno

TAKVI SMO

Jedno drugom nikada isti.
Oči u oči da saznamo,
jedno drugom šta misli.

Prazni su razgovori,
škrta je kora zdravog smeha.
Ljudi smo.
Ne znamo ko nas stvori.

Teško je reći da razumemo
i smrt i bolest i nadahnuće.
Teško je reći. Ne umemo.

Jetki smo kada nas kore
za ono što uradili nismo.
I nećemo uspeti,
a uradili bismo.

NIKAD ONO VAŽNO

Ono važno još ne rekoh.
Sve neki pejsaži,
sve neke seni,
sve bleđi srsi
nedolični.

Sve opojne kupe
slutnji,
sve nemoći,
sve hodovi mekih šutnji,
sve strahovi neobični.

TI HOĆEŠ

Nisi na prečac ni sasvim ozbiljno
osim jauka putanje glasne, nisi pesma,
i nije nevino zbornje iz srži.

Boriš se sobom obdaren, budan,
nesputan onim što u tebi
kruži.

Nisi ni vinom ni tuđim medom,
ni verom samo nespokojan.
Ti hoćeš krvlju kao kredom
treperav i proizvoljan.

FOTELJA

Usediš se do bola na mestu
dragom dnu. Sričeš glasom
dotičeš dahom sobu
otkrovenja.

Riba si na rečnom dnu.
Ptica oslobođena leta.
Bez korenja biljka
što je čisti cvet.

Mimo tebe pojavnost
stvari. Kako li samo
svodiš lepotu, prevodiš
bol u prozračan hod.